

Til nr. 2.

For som uddannet husholdningslærer at kunne varetage undervisnings- og rådgivningsarbejde på familie- og forbrugerområdet er et solidt kendskab til samfundsforhold og samfundsudvikling af største vigtighed.

Familiekundskab og sociologi tænkes stærkere placeret i uddannelsen i erkendelse af, at der ud over de rent materielle behov eksisterer behov for bedre trivsel i familie eller gruppe.

Undervisningen i forbrugerstof foreslås benævnt konsumentkundskab for at benytte fællesnordisk terminologi. Konsumentkundskab tænkes tilrettelagt med henblik på industrisamfundets stadig større udbud af varer og tjenesteydelser og forbrugernes stadig større behov for objektive informationer. Faget tænkes at skulle omfatte såvel det forbrugercentrerede område — herunder opregning af egne behov og muligheder — som det varecentrerede område, herunder vareorientering, varedeklARATIONER, sammenlignende vareundersøgelser og forbrugerinstitutioner. Under denne faggruppe hører også juridiske emner med relation til de enkelte fag som f. eks. familieret, køb og sociallovgivning.

Til nr. 3.

Som omtalt ovenfor har naturfagsgruppen med bl. a. fysik, kemi og mikrobiologi og kostlærefagene med bl. a. biokemi, ernæringslære, næringsmiddellære og madlavning traditionelt været fremtrædende placeret i husholdningslæreruddannelsen. Denne placering tænkes bibeholdt, da det må formodes, at husholdningslærere fortsat i kraft af pædagogiske og praktiske kvalifikationer vil være blandt dem, der formidler resultater fra forskningen til producenter og forbrugere, således at der kan drages praktisk nytte af disse resultater.

Blandt boligfag og husholdningstekniske fag tænkes undervisningen koncentreret om tekstil- og materialelære samt arbejdsplanlægning og arbejdsrationalisering inden for tekstil- og materialebehandling. Under boligfag hører også emnerne boligmiljø og boligbrug.

Til nr. 4.

Undervisningen i disse supplerende emner, som alle studerende skal have, tænkes etableret i form af kortere kurser, seminarer m.v. Som emner for denne undervisning kan f. eks. nævnes studieteknik, stemmebrug og mundtlig fremførelse, præsentation af stof i mundtlig og skriftlig form, uddannelses- og erhvervsorientering, elementær statistik, audiovisuel undervisningsteknik og førstehjælp. Da det er hensigtsmæssigt løbende at kunne justere emne-

kredsen for denne obligatoriske undervisning, findes det rigtigst ligesom på andre tilsvarende uddannelsesområder at overlade den nærmere fastsættelse af emnekredsen til ministeren.

Til nr. 5.

I den nuværende uddannelse indgår såkaldte „hospitantophold“ af tilsammen ca. 8 ugers varighed og delvist henlagte til sommerferien. På relevante skoler, i institutioner, organisationer og virksomheder følger eller deltager de studerende i undervisnings- og vejledningsarbejde på bestemte uddannelses- eller erhvervsområder — udvalgt af de studerende i samråd med seminarieret — og får lejlighed til at konferere den teoretiske viden med praksis. Under hensyn til at praktikantvirksomheden må anses for et værdifuldt led i uddannelsen, stilles der forslag om, at praktikantvirksomhed — hvis art og omfang må bestemmes nærmere i uddannelsesbekendtgørelsen — fortsat skal være en del af alle de studerendes uddannelse. I modsætning til undervisningen i pædagogisk praktik, som indlægges i skemaet og strækker sig over en væsentlig del af studieforløbet, foregår praktikantvirksomheden, hvor der i mindre grad er tale om egentlig undervisning, i et bestemt kortere tidsrum, hvori den studerende ikke har undervisning ved seminarieret i øvrigt.

Til nr. 6.

Udarbejdelse af et speciale vil være en nydannelse i uddannelsen. Med det temmelig brede erhvervsområde, husholdningslærerne allerede nu har, er det rimeligt, at der under uddannelsen gives mulighed for særlig fordybelse i en bestemt emnekreds, som sigter mod den studerendes beskæftigelse efter husholdningslærerexamen. Emnerne for speciale vil herefter hovedsagelig falde inden for et af følgende områder: Undervisning, rådgivningsvirksomhed, forsøgs- og undersøgelsesarbejde eller informationstjeneste (massekommunikation). Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 3.

Til nr. 1-6.

Den nærmere tilrettelæggelse af undervisningen må ske under stadig hensyntagen til udviklingen af nye undervisningsformer og hjælpemidler. En del af undervisningen vil stadig mest hensigtsmæssigt kunne finde sted i holdenes almindelige „skemauger“, men mange emner vil formentlig med fordel kunne behandles i seminar eller conferenceform, i forelæsningsform m. v.

Til stk. 2.

I lighed med hvad der gælder på læreruddannelsesområdet (frilæsning), findes det rimeligt, at der